

உதவி தேவையா?

[8:26-28]

கிறிஸ்தவ வாழ்வை வாழ்வதில் உதவி தேவைப்படுகிற ஒவ்வொருவரும், உங்கள் கரங்களை உயர்த்துங்கள். உலகம் முழுவதிலும் ஆயிரக்கணக்கான கரங்கள் உயருவதை எனது சிந்தையில் நான் காண முடிகிறது. உங்களில் சிலர் இரு கரங்களையும் உயர்த்திக்கொண்டிருப்பதைக்கூட நான் காணமுடிகிறது.

ரோமர் 8ம் அதிகாரத்தைப்பற்றி, “கிருபை மற்றும் மகிமை ஆகியவற்றிற்கு இடையில் வேதனைப்புலம்பல்/தவிப்பு இருக்கிறது” என்று கூறப்பட்டுள்ளது.¹ அதாவது, தேவனுடைய பிள்ளையாவதின் கிருபைக்கும், ஒருநாளில் வெளியாக்கப்பட இருக்கும் மகிமைக்குமிடையில், அன்றாடம் இயேசுவுக்காக வாழ முயற்சிப்பதுடன் இணைவுகொண்டுள்ள வேதனைப்புலம்பல் உள்ளது. ரோமருக்கு எழுதிய நிருபம் பற்றிய நமது படிப்பில் முன்னதாக, நான் இரு வேதனைப்புலம்பல்களைக் குறிப்பிட்டேன்: “மோசம்போகுதலுக்கான அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலையாவதற்காக” (ரோமர் 8:21) சிருஷ்டியின் வேதனைப்புலம்பல் (ரோமர் 8:22), மற்றும் சரீர உயிர்த்தெழுதலுக்காகக் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் காத்திருக்கையில் நமது வேதனைப் புலம்பல் (வசனம் 23). இந்தப் பாடத்திற்கான வேதவசனப்பகுதி, நமது ஜெபங்களுடன் தொடர்புடைய மூன்றாவது குறிப்பு ஒன்றைக்கொண்டுள்ளது: “வாக்குக் கடங்காத பெருமூச்சுகளோடு” (வசனம் 26). நம்மில் பெரும்பான்மையான வர்கள் ஆவிக்குரிய பெருமூச்சுக்குப் பழக்கமானவர்களாக இருக்கிறோம். நிம்மதிக்கான தேவையை, ஆவிக்குரிய வகையில் நாம் இருக்க வேண்டிய பிரகாரம் இருப்பதற்கும் நாம் செய்ய வேண்டியவற்றைச் செய்வதற்கும் உதவி தேவைப்படுதலை உணர்ந்திருக்கிறோம். இந்தப் பாடத்திற்கான வேத வசனப்பகுதி, தேவனுடைய பிள்ளைக்கு அந்த உதவி கிடைக்கிறது என்று அறிவிக்கிறது.

தேவன் தமது ஆவியானவர் மூலமாக நமக்கு எவ்வாறு உதவுகிறார் என்பதே இப்பாடத்தில் வலியுறுத்தமாக உள்ளது. ரோமர் 8ஐப் பற்றிய நமது படிப்புகளில், நாம் ஆவியானவர் நமக்கு உதவும் எண்ணற்ற வழிகளைக் கண்டிருக்கிறோம்.² 26 முதல் 28 வரையிலான வசனங்கள், தேவன் தமது ஆவியானவர் மூலமாகக் கிறிஸ்தவருக்கு என்ன செய்கிறார் என்ற பாடக்கருத்தை உச்சக்கட்டத்திற்குக் கொண்டுவருகிறது. தேவன் தமது பிள்ளைகளின் வாழ்வில் என்ன செய்கிறார் என்பது பற்றி “திரைகளுக்குப் பின்னால்” உள்ளவற்றைக் குறித்த கண்ணோக்கத்தை நாம் பெறுவோம்.

வல்லமை நிறைந்த உதவி (8:26அ)

“அந்தப்படியே ஆவியானவரும் நமது³ பலவீனங்களில் நமக்கு உதவிசெய்

கிறார்” என்று நாம் வாசிக்கிறோம் (வசனம் 26அ). “அந்தப்படியே” மற்றும் “உம்” [ஆவியானவரும்] என்பவை முன்புகூறப்பட்ட சில விஷயங்களுடன் இதைப் பிணைக்கின்றன. இவ்வார்த்தைகள், ஆவியானவரைப் பற்றி முன்புகூறப்பட்ட கூற்றுக்களைக் குறிப்பிடக்கூடும். எடுத்துக்காட்டாக, 26ம் வசனத்தின் முதல்பகுதி, “அந்தப்படியே ஆவியானவர் நமது ஆவிகளுடனே சாட்சிகொடுக்கிறார் [வசனம் 16], அவரும் நமது பலவீனங்களில் நமக்கு உதவிசெய்கிறார்” என்று அர்த்தப்பட முடியும். அனேகமாக இங்கு குறிப்பானது சற்றுமுன்னர் நிறைவு செய்யப்பட்ட, நம்பிக்கை மற்றும் வழிமுறைகள் ஆகியவை பற்றிய கலந்துரையாடலுக்கானதாக இருக்கலாம், செயல்விளைவில் “நம்பிக்கை பொறுமையை உண்டாக்குவதுபோல [வசனங்கள் 24, 25], ஆவியானவரும் நமது பலவீனங்களில் உதவுகிறார்.”

குறிப்பின் மிகச்சரியான கருத்து பின்வரும் மன எழுச்சியூட்டும் சத்தியத்தைப் போன்று அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருப்பதில்லை: “ஆவியானவர் ... நமது பலவீனங்களில் நமக்கு உதவி செய்கிறார்”! என்ன பலவீனங்கள்? உடல்ரீதியான, உணர்வுரீதியான அல்லது ஆவிக்குரிய எந்த பலவீனமும். டக்ளஸ் J. மூ என்பவர், “பலவீனம் என்பது நமது மனிதகுழ்நிலையின் வரம்புகளைக் குறிக்கும்” என்று கருத்துத் தெரிவித்தார். நம்மில் பலர் நம்மை “பலவீனமான வர்கள்” என்று நினைக்கத் தயங்குகிறோம், ஆனால் நாம் நேர்மையானவர்களாக இருந்தால், நமக்குள் பலவீனம் - நிலையான, விடாப்பிடியான மற்றும் மூழ்கடிக்கச் செய்யும் பலவீனம் - இருப்பதை நாம் ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். தெய்வீக உதவி உள்ளது என்று அறிவது ஆச்சரியம் நிறைந்ததாக இருப்பதில்லையா? “ஆவியானவர் ... நமது பலவீனங்களில் நமக்கு உதவிசெய்கிறார்.”

“உதவிசெய்கிறார்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை சிக்கலானதாக ஆனால் விளக்கம் அளிப்பதாக உள்ளது: *sunantilambano*.⁵ இது மூன்று கிரேக்க வார்த்தைகளை ஒன்றிணைத்துப் பெறப்பட்டது: *sun* (“உடன்”), *anti* (“எதிராக, எதிர்ப்பக்கத்தில்”) மற்றும் *lambano* (“எடுத்துக்கொள்ள, பெற்றுக்கொள்ள”). A. T. இராபர்ட்ஸ் என்பவர் தமது கிரேக்க இலக்கணப் புத்தகத்தில், “பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்முடன் [*sun*] நமது பலவீனங்களைப் பற்றிக்கொண்டு [*lambano*] நம்மை எதிர்கொள்ளும் [*anti*] சுமையென்ற தமது பாகத்தைச் செயல்படுத்துகிறார், இது இருமனிதர்கள் ஒரு மரக்கட்டையை அதன் இருமுனைகளிலும் ஆளுக்கு ஒருவராகப் பிடித்துத் தூக்கிச்செல்லுதல் போன்றதாகும்” என்று எழுதினார்.⁶ எனது குடும்பம் பலமுறை பல இடங்களுக்கு மாறிச்செல்ல வேண்டியிருந்ததால், கனத்த தட்டுமுட்டுச் சாமான் களுடன் நான் மிகவும் சிரமப்பட்டுள்ளேன், ஒரு பெரிய சோஃபாவின் ஒரு முனையில் நின்றுகொண்டு, நான் என்ன செய்யப்போகிறேன் என்று வியப்படைந்த உருவகம் எனது சிந்தையில் வருகிறது. அதைத் தூக்க எந்த வழியும் இல்லை; அதைத் தூக்கிச்செல்ல முடியவே முடியாது. பின்பு - பலமான, தசைகள் கொண்ட ஒரு - நண்பர் வருகிறார். அவர் என்னைப் பார்த்துப் புன்முறுவல் பூத்து, சோஃபாவின் மறுமுனையைப் பிடித்து அதைத் தூக்குகிறார். அதுபோலவே பரிசுத்த ஆவியானவர் எனது சுமைகளைச் சுமக்கவும் எனது அறைகூவல்களைச் சந்திக்கவும் உதவுகிறார். (இது உருவகத்தை, ஆவியானவர் சுமையின் “கனத்த முனையை” எடுத்துக்கொள்கிறார் என்று சுட்டிக்காட்டும் அளவுக்கு மிக அதிகமாக வலியுறுத்துவதில்லை என்று நான் நம்புகிறேன்.)

பவுல் தம்மை இடர்ப்பாட்டிற்கு ஆளாக்கிய சரீர பெலவீனம் குறித்துக்

கொரிந்தியருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் கலந்துரையாடுகையில், அவர் உரைத்த கூற்று எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது:

அதற்கு அவர் [தேவன்]: என் கிருபை உனக்குப்போதும்; பலவீனத்திலே, என் பலம் பூரணமாய் விளங்கும் என்றார். ஆகையால், கிறிஸ்துவின் வல்லமை என்மேல் தங்கும்படி, என் பலவீனங்களைக் குறித்து நான் மிகவும் சந்தோஷமாய் மேன்மைபாராட்டுவேன். அந்தப்படி நான் பலவீனமாயிருக்கும்போதே பலமுள்ளவனாயிருக்கிறேன்; ஆகையால் கிறிஸ்துவினிமித்தம் எனக்கு வரும் பலவீனங்களிலும் ... நான் பிரியப்படுகிறேன் (2 கொரிந்தியர் 12:9, 10).

பவுல் தமது சுயபலத்திற்குப் பதிலாக தேவனுடைய பலத்தின்மீது சார்ந்திருக்கக் கற்றுக்கொண்டார். இது நாம் யாவரும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடமாக உள்ளது.

ஜெபம் நிறைந்த உதவி (8:26ஆ, இ, 27)

ஆவியானவரின் உதவி: “என்ன”

பவுல், “ஆவியானவர் ... நமது பலவீனங்களில் நமக்கு உதவிசெய்கிறார்” என்று அறிவித்தபின்பு, நாம் யாவரும் கொண்டுள்ள குறிப்பான தோல்வியைக் குறிப்பிடுவதினால் அந்த சக்தியத்தை விவரித்து, அந்தக் குறிப்பிட்ட பலவீனத்தில் ஆவியானவர் நமக்கு உதவுகிறார் என்று நாம் அறிய அனுமதித்தார். நீங்கள் மிகவும் கூர்மையாக உணருகிற பலவீனம் எது? நீங்கள் எந்த பலவீனத்தை மேற்கொள்வதில் ஆவியானவர் உங்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று விரும்புவீர்கள்? அந்தக் கேள்விக்குப் பல பதில்கள் தரப்பட முடியும்: உறுதிப்பாட்டின் பலவீனம், ஒழுக்கரீதியான பலவீனம், என்ன நடந்தாலும் கர்த்தர் மீது உண்மையாக நம்பிக்கை வைப்பதில் பலவீனம். சிலர், பவுல் தமது விவரிப்புக்குத் தேர்ந்தெடுத்த பலவீனம்பற்றி - நமது ஜெபவாழ்வில் குறைபாடு என்ற பலவீனம் பற்றி - திகைப்படையலாம்: “நாம் ஏற்றபடி வேண்டிக்கொள்ள வேண்டியதின்தென்று அறியாமலிருக்கிறபடியால்” (வசனம் 26ஆ). இருப்பினும் நின்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். ஜெபம் என்றால் என்ன? அது தேவனுடனான நமது உயிரின் கயிறாயிருக்கிறது. நமது ஜெபவாழ்வு என்பது இருக்கவேண்டிய பிரகாரம் இருந்ததென்றால், [மேலே] குறிப்பிடப்பட்ட மற்ற பிரச்சனைகளில் தேவன் நமக்கு உதவமுடியும்; ஆனால் அந்த உயிர்க்கயிறு துண்டிக்கப்பட்டால், எல்லாம் இழந்துபோகப்படுகிறது.

“நாம் ஏற்றபடி வேண்டிக்கொள்ள வேண்டியதின்தென்று அறியாதிருக்கிறோம்” என்று கூறுவதன் மூலம், நமது ஜெபங்களிலுள்ள பலவீனத்தைப் பவுல் விவரித்தார். KJV வேதாகமத்தில் “we know not what we should pray for as we ought” என்றுள்ளது. “எவ்வாறு” மற்றும் “என்ன” என்பவை, *tis* என்ற வினாவகைத் தகுதிப்பெயரிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. *Tis* என்பது பெரும்பாலும் “என்ன” என்று மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது, ஆனால் அது “எதனால், ஏன், என்ன [அல்லது] எவ்வாறு” என்று அர்த்தப்பட முடியும்.⁸ ரோமர் 8:26ஐப் பொறுத்த மட்டில், மொழிபெயர்ப்புகள் “எவ்வாறு” மற்றும் “என்ன” என்பவற்றிற்கிடையில் நியாயமான அளவு சமமாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்விரு சொற்றொடர்களுடனும் என்னை நான் அடையாளப்படுத்த முடிகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தில் தேவனுடைய சித்தம் என்ன என்பது பற்றி நான் நிச்சயப்பட்டிராதபடியாலும், முடிவில் எது மிகச்சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதை நான் அறியாததாலும், எவ்வாறு ஜெபிப்பது என்று நான் அடிக்கடி அறியாதிருக்கிறேன். எனக்கு ஒரு சிரமம் ஏற்படும்போது, அந்தப் பிரச்சனையை நீக்கும்படிக்கு கர்த்தரிடம் ஜெபிக்க வேண்டுமா அல்லது அதைத் தாங்க பலன் தரும்படி ஜெபிக்க வேண்டுமா? எனக்குப் பிரியமான யாரேனும் ஒருவர் பயங்கரமாகத் துன்புறும் வேளையில் நான் அவர்களின் அருகே இருக்கும்போது, அவர் எங்களுடன் இருக்கும்படி ஜெபிக்க வேண்டுமா அல்லது அவர் சென்று கர்த்தருடன் இருக்க வேண்டும் என்று ஜெபிக்க வேண்டுமா? பல சந்தர்ப்பங்களில், நான் எனது தலையை அசைத்து, “உம்முடைய சித்தம் செய்யப்படுவதாக” என்று ஜெபித்தல் ஒன்றே எனக்குத் தெரியும்” என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாக உள்ளது.

மேலும், நான் பலவழிகளில், எவ்வாறு ஜெபிப்பது என்று அறிவதில்லை என்பதை அறிந்துள்ளேன். எனது ஆத்துமாவை இரட்சித்து அன்றாடம் என்னை ஆசீர்வதிக்கிற ஒருவரைப் போதுமான அளவுக்கு எவ்வாறு துதிப்பது என்று நான் அறிந்திருப்பதில்லை. எனது வேண்டுகோள்களிலிருந்து சுயநலக்கறைகளை எவ்வாறு நீக்குவது என்று நான் அறிந்திருப்பதில்லை. இந்த அண்டத்தை உருவாக்கியவரும் அதன் ஜெமானருமானவரை அழைப்பதில் மனிதப் பேச்சின் போதுமற்ற தன்மைபற்றி வேதனையான வகையில் நான் அறிந்திருக்கிறேன். எனது இருதயத்தில் நான், சிலவேளைகளில் பின்வருவதுபோன்ற ஒரு குழந்தைத்தனமான வேண்டுகோளாக எனது ஜெபத்தைக் குறைத்திருக்கிறேன்: “கர்த்தாவே, மன்னியும் மற்றும் எனக்கு உதவிசெய்யும். எனக்கு உதவிசெய்யும்; எனக்கு உதவிசெய்யும்.”

Tis என்பது “எவ்வாறு” அல்லது “என்ன” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட முடியும் என்பதாலும், இவ்விரண்டுமே நமது ஜெபக்குறைபாட்டுடன் தொடர்புடையதாக இருப்பதாலும், சில மொழிபெயர்ப்புகள் இவ்விரண்டிற்குமிடையே ஒன்றைத் தேர்ந்துகொள்ள முயற்சி எதையும் மேற் கொள்வதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, AB வேதாகமத்தில், “... we do not know what prayer to offer nor how to offer it worthily as we ought” என்றுள்ளது.

ஆவியானவரின் உதவி: “எவ்வாறு”

நாம் ஜெபிக்கும்போது நமது பலவீனங்களில் ஆவியானவர் எந்த வழியில் உதவி செய்கிறார்? “... ஆவியானவர்தாமே வாக்குக்கடங்காத பெருமுச்சுகளோடு நமக்காக வேண்டுகல்செய்கிறார்” (வசனம் 26இ). “நமக்காக வேண்டுகல் செய்கிறார்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தையானது (*hyper* [“சார்பாக”] கூட்டல் *entunchano* [“உடன்பாடுசெய்ய”]) *hyperentunchano* என்ற வார்த்தையிலிருந்து வருகிறது. “வேண்டுகல் செய்தல்” என்பதற்கான கிரேக்க மற்றும் ஆங்கில வார்த்தையான இவ்விரு வார்த்தைகளும் இன்னொருவர் சார்பாக வேண்டுகோள் விடுப்பதைக் குறிக்கிறது. ரோமர் 8ல் சுற்றுப்பின்பு, பரலோகத்தில் கிறிஸ்து, கிறிஸ்தவர்களின் சார்பாக வேண்டுகல் செய்கிறார் என்பது பற்றி நாம் கற்றுக்கொள்வோம் (வசனம் 34; எபிரெயர் 7:25ஐக் காணவும்). 26ம் வசனம், உள்ளாக வாசம்பண்ணும் ஆவியானவர் நமக்காக ஒரு

விசேஷித்த வழியில் வேண்டுகல் செய்கிறார் என்பதை நாம் அறிய அனுமதிக்கிறது.

சிலர் ரோமர் 8:26ல் வசனத்தினால் குழப்பம் அடைகின்றனர். அவர்கள், “ஆனால் 1 தீமோத்தேயு 2:5ம் வசனமானது, ஒரே மத்தியஸ்தர்தான் இருக்கிறார், அவர் இயேசுவே என்று கூறுகிறதே” என்று கூறி மறுப்புரை தெரிவிக்கின்றனர். ஒரே ஒரு மத்தியஸ்தர்தான் இருக்கிறார், ஆனால் நாம் மனித மற்றும் தெய்வீக வகையில் [நமக்காக] வேண்டுகல் செய்யும் பலரைக் கொண்டிருக்க முடியும். மனிதர்கள் கூட மற்றவர்களுக்காக “வேண்டுகல்” ஜெபங்களை ஏற்றெடுக்க வேண்டும் என்று புதிய ஏற்பாடு போதிக்கிறது (ரோமர் 15:32; 1 தீமோத்தேயு 2:1, 2). ஆகவே, இயேசுவும் பரிசுத்த ஆவியும் நமக்காக வேண்டுகல் செய்கின்றனர் என்று கூறுவதில் நேர்மாறு எதுவும் இருப்பதில்லை. கிறிஸ்து தேவனுடைய அரியணையில் நமக்காக வேண்டுகல் செய்கிறார் என்றும் ஆவியானவர் நமது இருதயத்தின் அரியணையில் நமக்காக வேண்டுகல் செய்கிறார் என்றும் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. நமது வசனப்பகுதி, *ஆவியானவர்* என்ன செய்கிறார் என்பதுபற்றிக் கவனம் குவிக்கிறது. இதை நான் பின்வருமாறு உரைக்க விரும்புகிறேன்: நாம் ஆவியானவரின் துணையுடன் இயேசுவின் மூலமாகத் தேவனிடம் ஜெபிக்கிறோம்.

ஆவியானவர் நமக்காக வேண்டுகல் செய்கிறார் என்று மாத்திரம் பவுல் கூறவில்லை. அவர் “ஆவியானவர்தாமே வாக்குக்கடங்காத பெருமூச்சுகளோடு நமக்காக வேண்டுகல் செய்கிறார்” என்று கூறினார். “வாக்குக்கடங்காத பெருமூச்சுகளோடு” என்பது “பேசு” (*laleo*) மற்றும் அதை இல்லாததாக்குகிற (*a*) என்று அர்த்தப்படுகிற ஒரு சொற்றொடரை மேற்கொள்ளும் *alaletos* என்ற வார்த்தையிலிருந்து வருகிறது. *Alaletos* என்பது சொல்விளக்கப்படுத்தப்படாத அல்லது சொல்விளக்கப்படுத்தப்பட *இயலாத* என்பதைக் குறிக்கக்கூடும்.¹⁰ நீங்கள் எப்போதாவது வார்த்தைகள் இழந்து நின்றதற்காக மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தது உண்டா? நீங்கள் எப்போதாவது உங்கள் தனிமையை வார்த்தைகளால் வெளிப்படுத்த இயலாமற் போனதற்காகக் கவலையாயிருந்தது உண்டா? அப்படியென்றால் நீங்கள் *alaletos* என்பதன் அடிப்படை அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்வீர்கள்.

பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்காக “பெருமூச்சுகளோடு” வேண்டுகல் செய்கிறார். 26ம் வசனத்தில் யார் பெருமூச்சு விடுகிறார் என்பது பற்றி ஒருமுகக் கருத்து இருப்பதில்லை. சிருஷ்டி “தவிப்பது” (வசனம் 22) போலவும் நாம் “தவிப்பது” (வசனம் 23) போலவும், பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்முடன் சேர்ந்து பரிதவிப்பில் “பெருமூச்சு” விடுகிறார் என்று கூறுவதே இவ்வசனத்திற்கு விளக்கம் தருவதற்கான மிக எளிய வழிமுறையாக உள்ளது. அன்புக்குரியவர்களை பரிதாபமாக இழந்ததால் மக்கள் துன்புறும் இல்லங்களுக்கு நான் சென்றிருந்த சமயங்களை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அப்படிப்பட்ட வேளைகளில் எந்த வார்த்தையும் போதுமானதாக இருப்பதில்லை. துக்கம்கொண்டாடுபவர்களுடன் அமர்ந்து அவர்களின் வேதனையில் நானும் அவர்களுடன் “பெருமூச்சு” விடுதலே என்னால் செய்யக்கூடியதாக இருக்கும். இருப்பினும், 26ம் வசனத்தின் “பெருமூச்சுகள்” என்பது 23ம் வசனத்தின் “பெருமூச்சு” என்பதைப் போன்றதாகவே உள்ளது மற்றும் இது நமது பெருமூச்சுகளாகவே இருக்க வேண்டும் என்று பலர் வலியுறுத்துகின்றனர். வசனப்பகுதியானது

ஆவியானவர் பெருமூச்சு விடுகிறார் என்பதை ஆதரிப்பதாக இருக்கையில், சந்தர்ப்பப்பொருளானது கிறிஸ்தவர்களிடமிருந்து பெருமூச்சு வருகிறது என்பதை ஆதரிக்கிறது.

அருங்கொடையாளர்கள் எனப்படுபவர்கள் “வாக்குக்கடங்காத பெருமூச்சுகள்” என்பதை வாசித்து, “ஆவியானவரால் ஏவப்பட்ட ஜெபமொழி” பற்றிப் பேசுகின்றனர். அவர்கள் ஜெபிக்கும்போது, மனிதக் காதுகளுக்கு மதியீனமான உச்சரிப்பு வரிசையைப் பேசக் காரணமாகும்படி, தங்கள் தொண்டைகளையும், நாவுகளையும், உதடுகளையும் ஆவியானவர் கட்டுப்படுத்துவதாக உரிமைகோருகின்றனர். “ஜெபமொழி” எனப்படும் இது “பாஷைகளில் பேசுதல்” என்பதன் வெளிப்பாடு என்று அவர்கள் நம்புகின்றனர்.¹¹ “வாக்குக்கடங்காத பெருமூச்சுகள்” என்ற சொற்றொடரின் அர்த்தம் *அதுவல்ல*. பல காரணங்களினிமித்தம் நான் அந்த வலுவான கூற்றை உரைக்கிறேன். எடுத்துக்காட்டாக, புதிய ஏற்பாடானது, நாம் இன்னமும் அற்புதங்களின் காலத்தில் வாழ்வதில்லை என்று போதிக்கிறது, எனவே மக்கள் இன்றைய நாட்களில், “ஆவியினால் ஏவப்பட்ட மொழியில்” பேச இயலாது. அத்துடன் பின்வரும் உண்மைகளை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்:

(1) “வாக்குக்கடங்காத பெருமூச்சுகள்” என்பவை உச்சரிக்கப்பட்டவைகளாக இருப்பதில்லை அல்லது அவைகள் உச்சரிக்கப்பட இயலாது, அதேவேளையில் “ஜெபமொழி” என்னப்படுவது உச்சரிக்கப்படுகிறது. ஜான் R. W. ஸ்டாட் என்பவர், “மொழிகள்” அல்லது பாஷைகள் எனப்படுபவை வார்த்தைகளில் விளக்கப்படுபவையாகவும் சிலர் அதைப் புரிந்துகொண்டு விளக்கம் அளிப்பவைகளாகவும் இருப்பதால், இந்தப் பெருமூச்சுகள் *glossolalia*¹² என்பதாக இருத்தல் மிகவும் அரிது. இங்கு பவுல் ... உச்சரிக்கப்படாத பெருமூச்சுகளைக் குறிப்பிட்டார்” என்று எழுதினார்.¹³

(2) புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலங்களிலும் கூட (“அற்புதங்களின் காலம்”), ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் பாஷைகளில் பேசும் அற்புத வரத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை (1 கொரிந்தியர் 12:30ஐக் காணவும்); ஆனால் ரோமர் 8:26, தேவனுடைய ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் ஆவியானவர் எவ்வாறு உதவுகிறார் என்பதைப் பற்றிப் பேசுகிறது. இவ்விதமாக அது பாஷைகளில் பேசுதலாக இருக்க முடியாது.

(3) இது ரோமர் 8ல் “பெருமூச்சு” என்பது குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மூன்றாவது முறையாகும் (வசனங்கள் 22, 23, 26). முந்திய இரு குறிப்புகளிலும் “பெருமூச்சு” என்பது “பாஷைகளில் பேசுதல்” என்பதையோ அல்லது “விசேஷித்த ஜெபமொழியில் பேசுதல்” என்பதையோ குறிப்பதில்லை. இங்கு மட்டும் அது ஏன் அவ்வாறு அர்த்தப்பட வேண்டும்?

(4) வசனப்பகுதியிலோ அல்லது சந்தர்ப்பப்பொருளிலோ, பவுல் விசேஷித்த “ஜெபமொழியை”த் தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்தார் என்று சுட்டிக்காட்டுவது எதுவும் இல்லை. எங்கெல்லாம் முடியுமோ, அங்கெல்லாம் அருங்கொடைப் போதனையைக் காண ஆர்வமுள்ளவர்களால் இவ்வசனப்பகுதிக்கு இவ்வாறு விளக்கம் தரப்படுகிறது.

“பெருமூச்சு” பற்றிய கலந்துரையாடலில் நாம் மிகவும் அமிழ்ந்துபோய், பவுலின் செய்தியினுடைய செயல்தாக்கம் பற்றிய கண்ணோட்டத்தை இழந்து போகாதிருப்போமாக. அப்போஸ்தலர், நாம் எப்படி அல்லது என்ன ஜெபிப்பது

என்று அறியாதிருக்கிறோம் என்று அறிவித்தார். நாம் சார்ந்திருப்பதற்கு நம்மை மாத்திரமே கொண்டிருந்தால், நமது ஜெபவாழ்வில் நாம் நம்பிக்கையிழந்த நிலையில் இருப்போம் - ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்கு உதவிசெய்கிறார். அவர் நமது இருதயங்களை அறிந்திருக்கிறார், அவர் நமது தேவைகளை அறிந்திருக்கிறார்; நாம் கூற முயற்சிப்பது என்ன என்பதை அவர் அறிந்திருக்கிறார், மற்றும் அவர் நமது வலுக்குறைந்த முயற்சிகளை எடுத்து அவற்றைத் தேவனுடைய அரியணைக்கு முன் கொண்டுவரத் தகுதியானவைகளாக்குகிறார். வேறொரு இடத்தில் பவுல், நாம் அவரது [தேவனுடைய] பிள்ளைகள் என்ற முறையில் ஜெபிக்கும்போது, நாம் “ஆவியினாலே” ஜெபிக்கிறோம் என்று கூறினார் (எபேசியர் 6:18; யூதா 20ஐக் காணவும்).

பரிசுத்த ஆவியானவர் என்ன செய்கிறார் அல்லது அதை அவர் எவ்வாறு செய்கிறார் என்பதுபற்றி நான் மிகச்சரியாக அறிவதில்லை. அவ்வப்போது நான் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளருடன் பிரசங்கித்திருக்கிறபடியால், ஆவியானவர் என் ஆவிக்குரிய மொழிபெயர்ப்பாளராக இருக்கிறார் என்று நினைக்க நான் விரும்புகிறேன். இத்தாலி, ஜெர்மன், ஐப்பான், ரோமானியன் அல்லது ரஷ்யன் மொழிபேசும் கூட்டத்தாருக்கு முன்பாக நான் நின்றிருக்கிறேன். என்னால் அந்த மொழிகளைப் பேச இயலாது, மற்றும் எனது ஆங்கில வார்த்தைகள், எனது உரையைக் கேட்பவர்களில் பலருடன் செய்தித்தொடர்புகொள்ளப் போதுமானவைகளாக இருந்ததில்லை. எனது வார்த்தைகளையும் சிந்தனைகளையும் கவனித்துக் கேட்ட மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், அவற்றைக் கூட்டத்திலிருந்தவர்கள் நான் கூறமுயற்சித்தது என்ன என்று புரிந்துகொள்ளும் வகையில் விளக்கம் அளித்தனர். ஆவியானவரும் இதேபாணியில் செயல்படுவதை என்னால் கற்பனை செய்ய முடிகிறது. மற்ற மொழிகளைப் பேசும் எல்லைக்குட்பட்ட மனிதர்களுடன் என்னால் செய்தித்தொடர்பு கொள்ள முடிவதில்லை என்றால், எல்லையற்ற தேவனுடன் செய்தித்தொடர்பு கொள்வது பற்றி நான் எவ்வளவு குறைவாக அறிந்தவனாக இருப்பேன்! எனது பரிதிபிக்கப்படத்தக்க போதுமானதல்லாத முயற்சிகளை, அவை இருக்கிற வண்ணமாகவே எடுத்து அவற்றைப் பரலோக அரியணை அறையில் பேசும் மொழியில் மொழிபெயர்க்கும் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு நான் நன்றி நிறைந்தவனாக இருக்கிறேன்.

மற்றவர்கள், ஜெபத்தில் நமது முயற்சிகளை ஒரு குழந்தையின் மழலைப் பேச்சுகளுக்கு ஒப்பிடுவதை தேர்ந்துகொள்கின்றனர். ஒரு சிறு குழந்தை பேசுவதை நான் கேட்கும்போது, அவன் செய்தித்தொடர்புகொள்ள விரும்பும் விஷயம் என்ன என்பது பற்றி நான் பெரும்பாலும் கருத்து எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை; ஆனால் அன்பான ஒரு தாய் அதைக் கவனித்துக்கேட்கிறாள், புரிந்துகொள்கிறாள்: “எனக்குப் பசிக்கிறது,” “நான் சந்தோஷமாயிருக்கிறேன்,” “நான் உடை மாற்றவேண்டும்,” அல்லது “என்னைப்பிடித்துக்கொள்.” மனிதரீதியான எந்த ஒரு விளக்கமும் பூரணப்பட்டதல்ல, ஆனால் பின்வருவது பற்றி நாம் நிச்சயமாயிருக்க முடியும்: நாம் ஜெபிக்கும்போது, பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்காக வேண்டுகல் செய்கிறார்.

ஆவியானவரின் செயலின் விளைவாக நமது ஜெபங்கள் தேவனுடைய செவிகளில் உண்மையாகவே சென்று சேருகின்றனவா? மற்றும் அவற்றிற்கு அவர் கவனம்செலுத்துகிறாரா? ஆம். 27ம் வசனத்தில், “இருதயங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கிறவர் ஆவியின் சிந்தை இன்னதென்று அறிவார்” என்றுள்ளது. தேவன்

“இருதயங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கிறவராக” உள்ளார் (நடபடிகள் 1:24; 1 கொரிந்தியர் 4:5; 1 தெசலோனிக்கேயர் 2:4; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:23 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்). தேவனைப்பற்றிய இந்த விவரிப்பு நடுக்கமூட்டுவதாகவும் ஆறுதல் அளிப்பதாகவும் உள்ளது: மனம்வருந்தாத பாவிக்கு நடுக்கமூட்டுவதாக, ஆனால் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ள கிறிஸ்தவருக்கு ஆறுதல் அளிப்பதாக உள்ளது. தேவன் நமது இருதயங்களை அறிந்திருக்கிறார் என்றால், அவர் ஆவியானவருடைய சிந்தையையும் நிச்சயமாக அறிந்திருக்கிறார்; இவ்விருவரும் நிலையான செய்தித்தொடர்பில் உள்ளனர்.

27ம் வசனத்தில், “ஆவியானவர் தேவனுடைய சித்தத்தின்படியே¹⁴ பரிசுத்த வான்களுக்காக¹⁵ வேண்டுகல் செய்கிறவராயிருக்கிறபடியால்” என்று கூறப்படுகிறது. “தேவனுடைய சித்தத்தின்படியே” என்ற சொற்றொடர், பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்காக வேண்டுகல் செய்தல் என்பது தேவனுடைய சித்தமாக உள்ளது என்று அர்த்தப்படமுடியும், அல்லது அது நமது சார்பாக ஆவியானவரிடத்திலிருந்து வரும் எந்த ஒரு வேண்டுகோளும் எப்போதுமே தேவனுடைய சித்தத்தின் படியானதாகவே இருக்கும் என்று அர்த்தப்படலாம். எவ்வகையிலும், நமக்காக ஆவியானவர் செய்யும் வேண்டுகல்களைத் தேவன் கேட்டு அதற்குப் பதில் அளிக்கிறார் என்பது மறைமுகமான கருத்தாக உள்ளது. யோவான் பின்வருமாறு எழுதினார்:

நாம் எதையாகிலும் அவருடைய சித்தத்தின்படி கேட்டால், அவர் நமக்குச் செவிகொடுக்கிறாரென்பதே அவரைப் பற்றி நாம் கொண்டிருக்கிற ஹேரியம். நாம் எதைக் கேட்டாலும், அவர் நமக்குச் செவிகொடுக்கிறாரென்று நாம் அறிந்திருந்தோமானால், அவரிடத்தில் நாம் கேட்டவைகளைப் பெற்றுக் கொண்டோமென்றும் அறிந்திருக்கிறோம் (1 யோவான் 5:14, 15).

அருளிரக்கமுள்ள உதவி (8:28)

28ம் வசனத்தில் பவுல், ஜெபம் என்ற பாடக்கருத்திலிருந்து அருளிரக்கம் என்ற பாடக்கருத்திற்குக் கடந்து சென்றார். 26ம் வசனத்தில் அவர், நாம் சிலவற்றை அறியாதிருப்பதாகக் கூறினார்: “நாம் ஏற்றபடி வேண்டிக்கொள்ள வேண்டிய தின்னதென்று அறியாமலிருக்கிறபடியால்.” இப்போது அவர் நாம் அறியக்கூடிய சிலவற்றைப் பற்றிப் பேசினார்: “அன்றியும், அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய்த் தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்” (வசனம் 28). இது வேதாகமத்தில் மிகவும் நன்கு அறியப்பட்ட மற்றும் மிகச்சிறப்பாக நேசிக்கப்படுகிற வசனங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. ஸ்டாட் என்பவர், “இதன்மீது எல்லாக்காலங்களிலும் மற்றும் எல்லா இடங்களிலும் உள்ள விசுவாசிகள் தங்கள் மனதை நிலைக்க வைத்துள்ளனர். இது இளைப்படைந்த நமது தலைகளை இளைப்பாறும்படி சாய்க்கிற தலையணையுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ளது” என்று எழுதினார்.¹⁶

ரோமர் 8:28 “வேதாகமம் எங்கிலும் தேவன் தமது மக்களுக்கு அளித்துள்ள மாபெரும் வாக்குத்தத்தங்களில் ஒன்றாக உள்ளது” என்று மூ என்பவர் கூறினார், ஆனால் அதன்பின்பு அவர், “இது மிகவும் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடியவற்றில் ஒன்றாகவும் உள்ளது” என்று கூடுதலாகக் கூறினார்.¹⁷ உதாரணமாக,

தேவனுடைய உண்மையான பிள்ளைக்கு, வாழ்வில் நன்மை மாத்திரமே வரும் என்று அவ்வசனம் கூறுவதில்லை. அதுபோலவே இவ்வசனம் இந்த வாழ்வைப் பொறுத்தமட்டில் “சகலமும் நன்மைக்கேதுவானதாக மாறும்” என்ற பார்வையற்றதும் எதிலும் நன்மையே காண்கிறதுமான சித்தாந்தத்தை விளக்கப் படுத்துவதும் இல்லை. இவ்வசனம் கூறுவது என்ன?

தேவன் தமது பிள்ளைகளில் வாழ்வில் செயல்படுகிறார் ...

முதலாவது, 28ம் வசனம், தேவன் தமது பிள்ளைகளின் வாழ்வில் செயல்படுகிறார் என்று கூறுகிறது. பழங்காலக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் பல, நேரடி அர்த்தத்தில் “சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்” என்றுள்ளது (KJV). ஒருவர் NASB சொற்றொடரையோ அல்லது நன்கு பழக்கமான KJV வார்த்தைகளையோ, எதைப் பயன்படுத்தினாலும், நீங்களும் நானும், விஷயங்கள் தாங்களாகவே செயல்படுவதில்லை, ஆனால் தெய்வீக முகமை ஈடுபாடு கொண்டுள்ளது என்று புரிந்துகொள்கிறோம்.

ஓய்வானன்று வேலை செய்ததற்கு இயேசு தம்மைத் தற்காத்துக்கொண்ட போது, அவர் “என் பிதா இதுவரைக்கும் கிரியைசெய்துவருகிறார், நானும் கிரியைசெய்துவருகிறேன்” என்று கூறினார் (யோவான் 5:17). ஏழாம் நாளில் தேவன், சிருஷ்டிப்பின் பணியிலிருந்து ஓய்ந்திருந்தார் (ஆதியாகமம் 2:2), ஆனால் அது அவர் வேலைசெய்வதை நிறுத்தியிருந்தார் என்று அர்த்தப்படுவதில்லை. அவர் இந்த அண்டத்தை, தொடர்ந்து பற்றியிருக்கிறார் மற்றும் அவர் தமது பிள்ளைகளிடது தொடர்ந்து கவனிப்புச் செலுத்துகிறார். எனது மற்றும் உங்கள் வாழ்வில் “என் பிதா இதுவரைக்கும் கிரியைசெய்துவருகிறார்.” தேவன் தமக்குச் சொந்தமானவர்கள் சார்பாகத் தனிப்பட்ட வகையில் நிலையாகச் செயல்படுகிறார் என்று பல வசனப்பகுதிகள் அறிவிக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, மலைப்பிரசங்கத்தில் இயேசு, நமது தேவைகளை தேவன் அறிந்திருப்பதாகவும் (மத்தேயு 6:32) அந்தத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதாகவும் (7:11) வலியுறுத்தினார். 1 கொரிந்தியர் 10:13 வசனத்தில் நான் விரும்பும் இன்னொரு வாக்குத்தத்தம் உள்ளது, இது நாம் நம்மால் தாங்கக்கூடிய அளவுக்குமேல் சோதிக்கப்படத் தேவன் அனுமதிப்பதில்லை என்று கூறுகிறது, “சோதனையோடுகூட அதற்குத் தப்பிக்கொள்ளும்படியான போக்கையும் உண்டாக்குவார்.”

நீங்கள் ஆழ்ந்து சிந்திப்பதற்கு இன்னொரு சிந்தனையைக் கூட்ட என்னை அனுமதியுங்கள். ரோமர் 8:28ஐ அதற்கு முன்னும் பின்னுமுள்ள வசனங்களிலிருந்து தனிப்படுத்தினால், நாம் அவ்வசனத்தின் செல்வங்கள் சிலவற்றைத் தவறவிடுகிறோம். நமது பலவீனங்களில் பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்கு உதவுகிறார் என்று பவுல் வலியுறுத்தினார் (வசனம் 26). நமது ஜெப வாழ்வில் உதவிசெய்தல் என்பது அதை அவர் செய்கிற ஒருவழியாக உள்ளது (வசனங்கள் 26, 27). நமது வாழ்வில் கருத்தற்றவைகளாகத் தோன்றும் விஷயங்களைக் கருத்துள்ளவையாக்க உதவுதலினால் அதை அவர் செய்கிறார் என்பது இன்னொரு வழியாக உள்ளது (வசனம் 28). 28ம் வசனத்திற்கும் அதற்கு முந்திய வசனங்களுக்குமிடையில் உறவைச் சில மொழிபெயர்ப்புகள் வலியுறுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, 27ம் மற்றும் 28ம் வசனங்களில், NEB வேதாகமம், ஆவியானவர் “தேவனுடைய மக்களுக்குத் தேவனுடைய வழியில் வேண்டதல் செய்கிறார், மற்றும் நாம் அறிந்துள்ளபடி ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் [ஆவியானவர்] தேவன்

மீது அன்புகூருகிறவர்களுக்கு நன்மைக்கேதுவாக ஒத்துழைக்கிறார்” என்று கூறுகிறது.

பிதாவாகிய தேவனா அல்லது பரிசுத்த ஆவியாகிய தேவனா, யார் உதவி செய்கிறார் என்று நாம் நினைக்கிறோம் என்பது முக்கியமற்றதாக உள்ளது. (மீண்டுமாக, தேவத்துவத்தில் ஒரு உறுப்பினர் செய்கிறதை மற்றவர்களும் செய்கின்றனர் என்று கூறப்படுகிறது.) தேவன் நமது வாழ்வில் செயல்படுகிறார் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாதலே முக்கியமானதாக உள்ளது. “அவர் ஓய்வற்ற வகையில், சக்திமிக்க வகையில் மற்றும் நோக்கம்நிறைந்த வகையில் [நமது] சார் பாகச் செயல்படுகிறார்.”¹⁸

நன்மைக்கு ஏதுவாக ...

இரண்டாவதாக, தேவனுடைய பிள்ளைகளின் வாழ்வில் நடக்கிற - மோசமான மற்றும் நல்ல - விஷயங்கள் ஒவ்வொன்றும் கடைசியில் அவர்களின் பிரயோஜனத்திற்கென்று இருப்பதற்காகத் தேவன் தமது பிள்ளைகளின் வாழ்வில் செயல்படுகிறார் என்று கூறுகிறது. சிலவேளைகளில் மக்கள், “சகலமும்” என்பதில் பவுல் எதை அர்த்தப்படுத்துகிறார் என்று வியப்படைகின்றனர்: “சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்க தேவன் காரணமாகிறார்.” சில வசனங்களுக்குப் பின்னால் பவுல், “உபத்திரவம், வியாகுலம், துன்பம், பசி, நிர்வாணம், நாசமோசம் மற்றும் பட்டயம்” ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பேசுகையில், “சகலமும்” என்பதற்கு அவர் ஒரு விளக்கம் கொடுத்தார், பின்பு அவர் “இவையெல்லாவற்றிலேயும் நாம் நம்மில் அன்புகூருகிறவராலே முற்றும் ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்களாயிருக்கிறோமே” என்று கூறினார் (வசனங்கள் 36, 37). உங்கள் வாழ்வில் நடக்கிற விஷயங்கள்பற்றிய உங்கள் சொந்தப் பட்டியலை நீங்கள் ஏற்படுத்த முடியும். அவை எவ்வளவு மோசமானவைகளாக இருந்தாலும், தேவன் அவற்றை “நன்மைக்கு ஏதுவானவைகளாக” காரணமாக்கக் காரணமாக முடியும்.

மற்றவர்கள், “நன்மை” என்ற வார்த்தையைக் குறித்து வியப்படைகின்றனர்; இவ்வசனத்தில் அவ்வார்த்தை எதை அர்த்தப்படுத்துகிறது? இது பல வழிகளில் பதில் அளிக்கப்பட முடியும்¹⁹ - ஆனால் சந்தர்ப்பப்பொருளில் “நன்மை” என்பது தேவனுடைய நோக்கத்துடன் மக்கள் அதிக இசைவிணக்கமாக வாழ்க்கொண்டுவருகிறது என்று நாம் கூறமுடியும். 29ம் வசனத்தைக் கவனியுங்கள்: தேவன் ஒவ்வொருவரும் “தமது குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாயிருக்க” விரும்புகிறார். மக்களை அதிகமாய் இயேசுவைப் போலாகும்படி செய்ய வலுவாயிருக்கிற எதுவும் “நன்மையானதாக” உள்ளது, அதேவேளையில் இந்த நோக்கத்தைத் தோற்கச் செய்யும் எதுவும் “தீமையானதாக” உள்ளது. பின்பு 30ம் வசனத்தின் நிறைவுப்பகுதியைக் கவனியுங்கள்: நிறைவாகத் தேவன் பரலோகத்தில் தமது பிள்ளைகளை மகிமைப்படுத்த விரும்புகிறார். தனிநபர்களைப் பரலோகம் செல்ல ஆயத்தப்படுத்துகிற எதுவும் “நன்மையானதாக” உள்ளது, அதேவேளையில், இந்த இலக்கிலிருந்து அவர்களை விலக்கிப்போடும் எதுவும் “தீமையானதாக” உள்ளது.

பவுல், “சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்” என்று தைரியத்துடன் கூறியது ஏன்? ஏனென்றால் அவர் தமது சொந்த வாழ்வில் திரும்பத்திரும்ப இந்தக் கொள்கை செயல்படுவதைக் கண்டிருந்தார்.

உதாரணமாக அவர், “மாம்சத்தில் ஒரு முள்ளைக்” கொண்டிருந்தார் (2 கொரிந்தியர் 12:7), அது அவருக்கு பெரும் அசௌகரியத்தை உண்டாக்கிய உடல் நலக் கோளாறாயிருந்தது. இது பவுலுக்கு “மோசமானதாக” காணப்பட்டது, எனவே அவர் குணமாக்கப்படும்படி ஊக்கமாய் ஜெபித்தார் (வசனம் 8); ஆனால் அவருக்குக் கர்த்தர், “என் கிருபை உனக்குப்போதும்; பலவீனத்திலே என் பலம் பூரணமாய் விளங்கும்” என்று கூறினார் (வசனம் 9அ). கடைசியில், பவுல் கர்த்தரை அதிகமாய்ச் சார்ந்திருக்கக் கற்றுக்கொண்டதில், பவுலின் உடல்நலக்கோளாறிலிருந்து “நன்மை” வந்தது. அவர், “கிறிஸ்துவின் வல்லமை என்மேல் தங்கும்படி, என் பலவீனங்களைக்குறித்து நான் மிகவும் சந்தோஷமாய் மேன்மைபாராட்டுவேன்” என்று எழுதினார் (வசனம் 9ஆ).

பவுலின் வாழ்விலிருந்து பல விவரிப்புகள் சிந்தைக்கு வருகின்றன. ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அவரும் சக ஊழியர் ஒருவரும் அடிக்கப்பட்டுச் சிறையில் தள்ளப்பட்டிருந்தனர் (நடபடிகள் 16:23, 24). இதை நான் “மோசமானது” என்று பெயரிடுவேன் - ஆனால் அதிலிருந்து “நன்மை” வருவதற்குத் தேவன் காரணமானார். சிறைச்சாலை அதிகாரியும் அவரது குடும்பத்தாரும் கிறிஸ்தவர்கள் ஆயினர் (வசனங்கள் 30-34). பவுல் எருசலேமில் கைதுசெய்யப்பட்டதிலிருந்து அவர் ரோமாபுரியில் கைதியாக, ரோமப்போர்ச்சேவர்களால் இரவும் பகலும் காவல் பண்ணப்பட்டிருந்தது வரையில் அவர் கடுமையாக நடத்தப்பட்டதைப் பற்றி நினைத்துப் பாருங்கள். இவையாவும் எனக்கு “மோசமானவைகளாக” ஒலிக்கின்றன - ஆனால் பவுலைப் பொறுத்தமட்டில் [இவற்றிலிருந்து] “நன்மை” விளைந்தது. பிலிப்பியருக்கு அவர் பின்வருமாறு எழுதினார்:

... எனக்குச் சம்பவித்தவைகள் கவிசேஷம் பிரபலமாகும்படிக்கு ஏதுவாயிற்றென்று நீங்கள் அறிய மனதாயிருக்கிறேன். அரமனையெங்கு முள்ளவர்களுக்கும் மற்ற யாவருக்கும் என் கட்டுகள் கிறிஸ்துவுக்குள்ளான கட்டுகளென்று வெளியரங்கமாகி, சகோதரரில் அநேகர் என் கட்டுகளாலே கர்த்தருக்குள் திடன்கொண்டு பயமில்லாமல் திருவசனத்தைச் சொல்லும்படி அதிகமாய்த் துணிந்திருக்கிறார்கள் (பிலிப்பியர் 1:12-14).

சிலவேளைகளில் உடனடியான “நன்மை” எதையாவது காணுதல் என்பது பவுலுக்குக் கடினமாக இருந்திருக்க வேண்டும். விஷயம் அப்படியிருந்தபோது, அவர் பின்வருமாறு கூறினார்:

... நாங்கள் சேர்ந்து போகிறதில்லை; எங்கள் புறம்பான மனுஷனானது அழிந்தும், உள்ளான மனுஷனானது நாளுக்குநாள் புதிதாக்கப்படுகிறது. மேலும் காணப்படுகிறவைகளையல்ல, காணப்படாதவைகளை நோக்கி யிருக்கிற நமக்கு, அதிசீக்கிரத்தில் நீங்கும் இலேசான நம்முடைய உபத்திரவம் மிகவும் அதிகமான நித்திய கனமகிமையை உண்டாக்குகிறது. ஏனெனில், காணப்படுகிறவைகள் அநித்தியமானவைகள், காணப்படாதவைகளோ நித்தியமானவைகள் (2 கொரிந்தியர் 4:16-18; 2 தீமோத்தேயு 4:8ஐக் காணவும்).

எபிரெயர் 12:11ன் வார்த்தைகளைத் தழுவிக்கொள்ள என்னை அனுமதியுங்கள்: வாழ்வின் எல்லாப் பிரச்சனைகளும் தற்காலத்தில் சந்தோஷ

மாய்க் காணாமல் துக்கமாய்க் காணும்; ஆகிலும் பிற்காலத்தில் அவைகள், தேவன்மீது கொண்டுள்ள விசுவாசத்தைப் பராமரித்துக்கொள்பவர்களுக்கு, சமாதான பலனைத் தரும். அவைகள் நாம் இருக்க வேண்டிய பிரகாரம் இருக்க நமக்கு உதவுகின்றன.

ஆனால் அவருடைய பிள்ளைகளுக்கு மாத்திரம் ...

இவ்வாறாக, ரோமர் 8:28ம் வசனம், தேவன் தம்முடைய பிள்ளைகளின் வாழ்வில் நன்மை விளையும்படி விசேஷித்த வழியில் செயல்படுகிறார் என்று போதிக்கிறது - ஆனால், மூன்றாவது இடத்தில், இவ்வசனம், அவர் இதைத் தமது பிள்ளைகளுக்கு மாத்திரம் செய்கிறார் என்று வலியுறுத்துகிறது. ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் சந்தர்ப்பப்பொருளில், பவுல் “இயேசுவில் விசுவாசம் கொள்கிறவர்களுக்குத் தேவன் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடப்பிக்கிறார்” என்று கூற வேண்டும் என்று நாம் எதிர்பார்த்திருக்கலாம். அதற்குப் பதிலாக, அவர் மாறுபட்ட சொற்றொடராக்கத்தை, சிந்தனையைத் தூண்டுகிற சொற்றொடராக்கத்தைப் பயன்படுத்தினார். “அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய்த் தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களுக்கு” என்பதே ரோமர் 8:28ன் வாக்குத்தத்தமாக உள்ளது. இந்தச் சொற்றொடர்கள் தேவனுடைய உண்மையான பிள்ளைகளை விவரிக்கிறது. மூ என்பவர், கிறிஸ்தவர்கள் முதலில், “மனிதத் திசையிலிருந்து” (‘[தேவனிடத்தில்] அன்புகூருகிறவர்களாய்’) விவரிக்கப்படுகின்றனர், பின்பு “தெய்வீக திசையிலிருந்து (‘அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய்’) விவரிக்கப்படுகின்றனர்” என்று கருத்துத் தெரிவித்தார்.²⁰

பவுல் முதலாவதாக, இந்த ஆச்சரியமான வாக்குத்தத்தம் “தேவன்மீது அன்புகூருகிறவர்களுக்கு” உரியதாகும் என்று குறிப்பிட்டார். ரோமர் 8ன் கடைசிப் பகுதியானது நம்மீது தேவன் கொண்டுள்ள அன்பை மையங் கொண்டுள்ளது. “நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவிலுள்ள தேவனுடைய அன்பைவிட்டு” எதுவும் நம்மைப் பிரிக்க முடியாது என்று பவுல் வலியுறுத்தினார் (வசனம் 39). தேவன் நம்மீது கொண்டுள்ள அன்பு, நாம் அவர்மீது அன்புகூரக் காரணமாக வேண்டும் (1 யோவான் 4:19). அவர்மீது நாம் கொள்கிற அன்பு, அவர்மீது நம்பிக்கை வைக்கும்படியும் அவரது சித்தத்தைச் செய்யும்படியும் நம்மை ஊக்குவிக்க வேண்டும் (யோவான் 14:15; 1 யோவான் 5:3ஐக் காணவும்).

பின்பு பவுல், “அழைக்கப்பட்டவர்களாய்” என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார்: “அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய்.” “அழைக்கப்படுதல்” என்ற வார்த்தையைப் பற்றி நாம் பிற்பாடு விரிவாகக் கலந்துரையாடுவோம் (வசனம் 30ஐக் காணவும்). இவ்விடத்தில் நான் மக்கள் சவிசேஷத்தினால் அழைக்கப்படுகின்றனர் என்று மாத்திரம் குறிப்பிட விரும்புகிறேன் (2 தெசலோனிகேயர் 2:14) மற்றும் “அழைக்கப்படுதல்” என்ற வார்த்தை அடிக்கடி, சவிசேஷத்தின் அழைப்பிற்குப் பதில்செயல் செய்துள்ளவர்களைக் குறிப்பிடுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதென்றால், இது கர்த்தரின் அழைப்பிற்கு சரி என்று சொல்லியிருப்பவர்களைக் குறிப்பிடுகிறது.

அனேகமாக, “அவருடைய தீர்மானத்தின்படி” என்பது மிகவும் முக்கியமான தகுதிப்படுத்தும் சொற்றொடராக உள்ளது எனலாம்: “அவருடைய

தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய்.” தேவன் ஒரு திட்டத்தையும் தீர்மானத்தையும் கொண்டிருக்கிறார். எபேசுவிருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு, தேவன் “நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் கொண்டிருந்த அநாதி தீர்மானம்” பற்றிப் பவுல் எழுதினார் (எபேசியர் 3:9). தீமோத்தேயுவுக்கு அவர், “... [தேவன்] தம்முடைய தீர்மானத்தின்படி ... நம்மை இரட்சித்தார்” என்று கூறினார் (2 தீமோத்தேயு 1:9). “தீர்மானம்” என்பது *prothesis* (*pro* [“முன்னதாக”] கூட்டல் *thesis* [“வைக்கப்பட்ட”]) என்ற வார்த்தையிலிருந்து வருகிறது. *Prothesis* என்பது இயேசுவை அனுப்பி மனிதகுலத்தை இரட்சிப்பதற்குத் தேவன் கொண்டிருந்த நித்திய திட்டத்தைப் பயன்படுத்துதலாக உள்ளது. இவ்வார்த்தை, கர்த்தர் இத்திட்டத்தை மேம்படுத்த வடிவமைத்தலைப்பற்றிப் பேசுவதாக மாத்திரம் இராமல், என்ன நடந்தாலும் அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும்படியான அவரது தீர்மானத்தை மறைமுகமாய்க் குறிப்பிடவும் செய்கிறது. அடுத்த இரண்டு வசனங்களில் (8:29, 30) தேவனுடைய திட்டம் அல்லது தீர்மானம் என்பது மைய ஆய்வுக்கருத்தாக இருக்கிறது. நீங்களும் நானும் அவரது நோக்கத்தில் உறுதிப்பட்டிருக்க மனவிருப்பமாக உள்ளோமா?

தேவன் தமது திட்டத்தின்படி, நம்மீது அன்புகூர்ந்து நம்மை அழைக்கிறார் - ஆனால் நாம் அன்பிலும் நம்பிக்கையுள்ள கீழ்ப்படிதலிலும் பதில்செயல் செய்ய வேண்டும். LB பொழிப்புரை வேதாகமம் 28ம் வசனத்தைப் பின்வரும் தகுதி கருடன் நிறைவுசெய்கிறது: “if we love God and are fitting into his plans” (“நாம் தேவன்மீது அன்புகூர்ந்து அவரது திட்டங்களுக்குள் பொருந்தியிருந்தால்”). நாம் தேவனுடைய தீர்மானத்திற்கு “பொருத்தமாயிருக்க” மனவிருப்பம் கொண்டிருந்தால், பின்வரும் திகைப்புக்குரிய வாக்குத்தத்தத்தைக் கொண்டவர்களாக இருப்போம்: அவர் நமது வாழ்வில் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கும்படி செய்வார்!

முடிவுரை

உங்களுக்கு உதவி தேவையா? சங்கீதக்காரர், “தேவன் நமக்கு அடைக்கலமும் பெலனும், ஆபத்துக்காலத்தில் அனுகூலமான துணையுமானவர்” என்று எழுதினார் (சங்கீதம் 46:1). கர்த்தர் தமது மக்களிடத்தில் “நீ பயப்படாதே, நான் உன்னுடனே இருக்கிறேன்; திகையாதே, நான் உன் தேவன்; நான் உன்னைப் பலப்படுத்தி உனக்குச் சகாயம்பண்ணுவேன் ...” என்று கூறினார் (ஏசாயா 41:10). நீங்கள் பலவீனமாக இருக்கும்போது உங்களுக்கு உதவி தேவையா? “ஆவியானவர் நமது பலவீனங்களில் நமக்கு உதவியெய்துகிறார்” (ரோமர் 8:26அ). நீங்கள் ஐயுடையவராக இருக்கும்போது உங்களுக்கு உதவி தேவையா? “ஆவியானவர்தாமே வாக்குக்கடங்காத பெருமூச்சுகளோடு நமக்காக வேண்டுகல் செய்கிறார்” (வசனம் 26ஆ).

வாழ்வு உங்களை மூழ்கடித்து விடுவதாக அச்சுறுத்தி நீங்கள் கர்த்தருடைய உதவியைப் பற்றி அறியாதிருக்கும் வேளை பற்றிய விஷயம் என்ன? அந்த வேளைகளில், தேவன் திரைகளுக்குப் பின்னால் செயல்பட்டு, சகலமும் உங்கள் நன்மைக்கு ஏதுவாகக் காரணமாகிறார் என்பதை நீங்கள் அறியமுடியும் (வசனம் 28ஆ): உங்களை மிகச்சிறந்த நபராக்குவதற்கும் உங்களைப் பரலோகத்திற்கு ஆயத்தமாக்குவதற்கும் அவர் செயல்படுகிறார். இதை அறிதல் என்பது உங்களுக்கு வாழ்வைப் பற்றிய மாறுபட்ட கண்ணோக்கத்தை கொடுக்க

முடியும். இது வாழ்வைச் சலபமாக்காதிருக்கலாம், ஆனால் இது வாழ்வைச் சகிக்கக் கூடியதாக்குகிறது. தேவன் தமது பிள்ளைகளுக்கு உதவுதல் பற்றி, சகோதரர் தாமஸ் என்பவர் பேசியது எனது நினைவுக்கு வருகிறது. அவர் சற்றே நிறுத்தி, “நாத்திகவாதி ஒருவரின் உடல் புற்றுநோயால் அரிக்கப்பட்டு, அவர் தமது மரணப்படுக்கையில் இருக்கும்போது, அவர் யாரிடமாய்த் திரும்ப முடியும்? அவர் யார்மீது சாயமுடியும்?” என்று கேட்டார்.²¹ தேவன் நம்மீது அன்புகூருகிறார் மற்றும் அவர் - என்ன நடந்தாலும் - நமது வாழ்வில் செயல்படுகிறார் என்று அறிதலானது ஒருவேளை எல்லாருக்கும் மிகவும் முக்கியமான உதவியாக இருக்கலாம்.

நாம் இந்தப்பாடத்தை முடிக்கும் இவ்வேளையில், “அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய்த் தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களுக்கு” மாத்திரமே கர்த்தருடைய உதவி கிடைக்கிறது என்பதை உங்களுக்கு நினைவூட்டுகிறேன் (வசனம் 28அ). நீங்கள் தேவன்மீது அன்புகூருகிறீர்களா? அவர் உங்களிடத்தில் கேட்டுக்கொண்டுள்ளதைச் செய்யப் போதுமான அளவுக்கு நீங்கள் அவர்மீது அன்புகூருகிறீர்களா? (1 யோவான் 5:3; எபிரெயர் 11:6; நடபடிகள் 2:38 ஆகியவற்றைக் காணவும்.) பவுல் ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தை நாம் படித்துக்கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில், தேவன் சவிசேஷத்தின் நற்செய்தி மூலமாக உங்களை அழைத்துக்கொண்டிருக்கிறார் (2 தெசலோனிக்கேயர் 2:14). அந்த அழைப்பிற்கு நீங்கள் பதில்செயல் செய்திருக்கிறீர்களா (மத்தேயு 11:28-30ஐக் காணவும்)? உங்கள் வாழ்விற்குத் தேவனுடைய நோக்கத்துடன் நீங்கள் “பொருந்தியிருக்கிறீர்களா”? நீங்கள் கர்த்தருக்குப் பதில் செயல் செய்வது தேவையென்றால், அதை நீங்கள் இன்றே செய்யும்படி நான் உங்களுக்காக ஜெபிக்கிறேன்.

பிரசங்கியார்கள் மற்றும் போதகர்களுக்கான குறிப்புகள்

நீங்கள் இந்தப் பிரசங்கத்தை எடுத்துரைக்கும்போது, தேவனுடைய திட்டத்திற்கு ஒருகாலத்தில் பொருந்தியிருந்து இப்போது அவ்வாறு செய்யா திருக்கும் யாரேனும் ஒருவரைப் பற்றிய விஷயத்தைக் கூடுதலாக எடுத்துரைக்க விரும்பலாம். அவிசவாசமான இந்தக் கிறிஸ்தவர்கள் கர்த்தரிடமாய்த் திரும்பு மாறு ஊக்குவியுங்கள் (மல்கியா 3:7; நடபடிகள் 28:27; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:5; 3:19, 20 ஆகியவற்றைக் காணவும்).

“நாம் காத்திருக்கையில்” என்பது இந்த எடுத்துரைப்பிற்கான சாத்தியமுள்ள இன்னொரு தலைப்பாயிருக்கிறது (ரோமர் 8:26-28ஐ 25ம் வசனத்துடன் பிணைக்கிறது). சில எழுத்தாளர்கள் ரோமர் 8:19-27ஐ ஒரு அலகாக, “மூன்று பெருமூச்சுகள்” என்ற தலைப்பின்கீழ் படிக்கின்றனர். இந்தப் பாடமும் “அவருடைய தீர்மானத்தின்படி” என்ற பாடமும் பின்வரும் இரு பிரதான தலைப்புகளுடன் ஒன்றிணைக்கப்பட முடியும்: “தேவனுடைய அளிப்பு கிடைக்கிறது” (8:26-28) மற்றும் “தேவனுடைய நோக்கம் நிறைவேற்றப்படுகிறது” (8:29, 30).

¹Chris R. Bullard, "No Condemnation, No Separation" sermon preached at Overland Park church of Christ, Overland, Kansas, 16 September 1990, cassette. ²கிறிஸ்தவருக்கு ஆவியானவரின் உதவிபற்றி இந்த அதிகாரத்தில் இதுவரையில் கூறப்பட்டது என்ன என்பதை நீங்கள் மறுகண்ணோட்டமிட விரும்பலாம். ³இந்தக்கூற்றில் பவுல் தம்மை உள்ளடக்கினார். அவர் தம்மை "ஒரு மேலான பரிசுத்தவான்" என்று குறிப்பிட வில்லை. ⁴Douglas J. Moo, *Romans*, The NIV Application Commentary (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 2000), 268. ⁵புதிய ஏற்பாட்டில் இவ்வார்த்தை ஓரக்கா 10:40 என்ற மற்றொரு இடத்தில் மாத்திரம் காணப்படுகிறது, அங்கு மார்த்தாள் தனக்கு உதவிசெய்யும்படி மரியானைக் கேட்டாள். ⁶A. T. Robertson; quoted in Leon Morris, *The Epistle to the Romans* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1988), 326. n. 110. ⁷யாரையேனும் வினவதல் என்றால், அவரைக் கேள்விகேட்டல் என்பதாக உள்ளது. வினாவைக் பிரதிபெயர்ச்சொல் என்பது, "யார்?" அல்லது "என்ன?" என்பது போன்ற கேள்விகளைக் கேட்பதில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ⁸Robert Young, *Analytical Concordance to the Bible*, 22d American ed., rev. (New York: Funk & Wagnalls Co., 1936), 501. ⁹Hyper என்பது "மேலே" என்ற அடிப்படை அர்த்தம் கொண்டுள்ளது, ஆனால் அது "சார்பாக" என்று அர்த்தப்படக்கூடும். ¹⁰*The Analytical Greek Lexicon* (London: Samuel Bagster & Sons, 1971), 14.

¹¹புதிய ஏற்பாட்டில் "பாஷைகள்" என்பது மனிதர்களால் பேசப்படும் மொழிகளைக் குறிக்கிறது (நடபடிகள் 2:4-6ஐக் காணவும்), இது உளரும் சத்தங்கள் அல்ல. ¹²*Glossologia* என்பது "பாஷைகளில் பேசுதல்" என்று அர்த்தப்படுகிறது மற்றும் இது பாஷைகளில் பேசும் அற்புத வரத்தைக் குறிக்கிறது. ¹³John R. W. Stott, *The Message of Romans: God's Good News for the World*, The Bible Speaks Today series (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1994), 245. ¹⁴"சித்தத்தின்படியே" என்பது எனது NASB வேதாகமத்தில் சாய்வெழுத்துக்களில் உள்ளது, இது இவ்வார்த்தைகள் மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் கூட்டப்பட்டன என்று அர்த்தப்படுத்துகிறது. கிரேக்க வசனமானது நேரடி அர்த்தத்தில் "தேவனின்படியே" என்று மாத்திரம் கூறுகிறது. பவுல் "தேவனுடைய சித்தம் அல்லது நோக்கத்தின்படியே" என்று அர்த்தப்படுத்தியதாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. ¹⁵ஆவியானவர் பரிசுத்தவான்களுக்காக, அதாவது கிறிஸ்தவர்களுக்காக மாத்திரம் வேண்டுகல் செய்கிறார் என்பது மறைமுகமான கருந்தாக உள்ளது. இது அவிசவாசிகளுக்கான வாக்குத்தத்தம் அல்ல. ¹⁶Stott, 246. ¹⁷Moo, 277. ¹⁸Stott, 247. ¹⁹சூழ்நிலைகள் "நன்மைக்கேதுவானவை" ஆவதற்குத் தேவன் எவ்வாறு காரணமாகிறார் என்பதற்கு கூடுதல் சிந்தனைகளை "தேவனுடைய அருளிர்க்கம் (8:28)" என்ற பாடத்தில் காணவும். ²⁰Moo, 269.

²¹J. D. Thomas, Class Notes, *Romans*, Abilene Christian College (1955).